

ספר זוהר השואה

דרשה מהאדמו"ר מהאלמין במירון

אור הזוהר 568 ★ אדר א' תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנישאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרוכ"י הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

"הנה מלך יבוא לך
צדיק ונושע הוא
עני ורוכב על ח

חלק ט

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

ואיתא בס' תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם כו'. וכמרומוז גם בש"ס בכ"מ (שבת ק"א ע"ב, סוכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חולין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמרת". ופירש"י בסוכה שם, משה - גדול הדור. ובמסורת הש"ס שם ציין למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר - כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו שם שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקיימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדריגה שמשה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דיבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה', שיקיימו את מצוות ה' באופן כזה שמשה רבינו ע"ה מלמדם לקיימם, היינו באופן ובבחינת שהוא מראה להם ("מראה באצבעו ואומר זה"), היינו בבחינתו כפי שמשה רבינו ע"ה רצה לקיימם.

ובאמת איכא פלוגתא דרבוותא בזה אם נח הוכיח את בני דורו או לא, יש אומרים שהוכיחם אבל לא נתקבלו דבריו על לבותיהם, ויש אומרים שלא הוכיחם כלל וכלל רק הלך לדרכו, וכמו שמשמע בקדושת לוי הנ"ל, ויש

והנה לכת הצדיקים הב' הכל שונאים אותם ביותר בהיות שרואים שכת הראשונים הם צדיקים ושותקים מסתמא אינם רשעים כ"כ, ומכח זה מריבים ומתגרים הכת הב' עם הכת הא' מדוע אתם מחשים, למה לא תקנאו קנאת ה' צבאות. וזהו פי' יתגרו בס, ר"ל כת הב' מתגרים עם הכת הא' לשם שמים שיעמדו גם כן בפרץ עמהם להלחם נגד אויבי ה'.

אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה

והנה הכת הא' מחמת רכות טבעם אינם רואים חוב הרשעים ומהפכים בזכותם ומשיבים אולי לא הי' כך כאשר מרננים עליהם, או זכות אחר, או מזכירים מדות טובות שיש להעושים הנ"ל, וזהו יהללו רשע ר"ל מחמת טבעם מהפכים בזכותם, ועוד אומרים אי אפשר להעמיד הדת על תלה, ועוד הנח להם לישראל. ומחמת כל אלו הטענות נמנעים מלהוכיח, אבל עכ"ז אעפ"י שהם צדיקים הכתוב קורא אותם עוזבי תורה, והכת הב' נקראו שומרי תורה, עכ"ל. וכן פי' זקני הגר"א זצ"ל בביאורו על משלי על פסוק הנ"ל, עיי"ש.

בכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם

ובדברי תורה לפרשת מטות הרחבנו ג"כ את הדיבור בזה, בביאור הפסוק וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה', בהקדם מה דאיתא בתיקונים (תיקון ס"ט דף קי"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחכם דמתעסק באורייתא,

אומרים שהוכיחם רק על העבירות הקלות ולא החמורות".

כי חטאו של נח היה על שהיה נח לשמים וגם לבריות, ובאותו הדור שהיו רשעים בעלי חמס וגזל היה מצוה להתאכזר עליהם

ומרן החתם סופר זצ"ל דרך ג"כ בדרכו של הקדושת לוי הנ"ל, שלא הי' נח מוכיח את בני דורו, וכמ"ש בחתם סופר (בפרשתו) (עמוד כ"ב) לפרש אמרם ז"ל (בראשית רבה פכ"ח ס"ט) כי נחמתי כי עשיתים ונח, שאפילו נח שנשתייר מהם לא היה כדאי, אלא שמצא חן בעיני ה'. ולכאורה יפלא והלא הכתוב מעיד עליו נח איש צדיק תמים היה.

ומבאר החתם סופר כי חטאו של נח היה על שהיה נח לשמים וגם לבריות, ובאותו הדור שהיו רשעים בעלי חמס וגזל היה מצוה להתאכזר עליהם, וזה מבואר בלשון הכתוב, אחר שאמר ב' דברים אחד לרע ואחד לטוב, היינו נחמתי כי עשיתים ונח, שגם על נח ניחם, וחזר ואמר לטוב שמצא נח חן בעיני ה', על זה מפרש עתה אלה קורותיו של נח הנזכר, איש צדיק תמים היה בדורותיו, עם אנשי דורותיו הרעים האלו היה מתנהג בצדק ותמים, וזה לא יתכן, ומשום כן נחמתי כי עשיתים ונח, ומה שמצא חן בעיני ה', הוא משום את האלקים התהלך נח, ועל זה נאמר בא אתה וכל ביתך אל התיבה כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, כי לכאורה הרבה ריוח והצלחה לפני הקב"ה ולא היה צורך להסגיר נח בתוך התיבה, אלא שנח ובניו היו בעונש במה שהיו אוסרים בבית הכלא הזה בתיבה, ונצטערו בה בלי ספק, וזה בא לו על שהצטדק עם אנשי דורו הרשעים, והיינו דאמר ליה הקב"ה בא אל התיבה, ומאי טעמא לעונש הזה עליך, כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, ר"ל שהיה מצטדק עם אנשי הדור הרע הזה, עכת"ד של החתם סופר.

ובזה יתבאר הכתוב, אלה תולדות נח, וברש"י עיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים. והכוונה לפי הנ"ל, דהנה במשה נאמר "אלה"

הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל, וזהו שאמר כאן הפסוק, "אלה" תולדות נח - עיקר תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים, דעיקר תולדותיהם של צדיקים הוא "מעשים" טובים, מה שהם עושים ו"מעשים" שגם אחרים יעסקו בתורה ובעבודת השם, ואינם נסוגים אחור מלהוכיחם על זה, וזו היתה דרכו של משה רבינו ע"ה שנאמר בו "אלה" הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל, שהוכיח את ישראל שילכו בדרכי ה'.

ובאמת ידוע מהאריז"ל שדורו של משה, אשר יצאו ממצרים, היו גלגולים מדורות הקודמים, וכמו שכתב בספה"ק שער הפסוקים (פרשת שמות) דנשמות שבדור המבול היו כולם נשמות עליונות קדושות מבחינת הדעת, ונתערבו בקליפות ע"י חטא אדם הראשון, וצריכות גלגולים רבים לצרפם וללבנם עד תום חלאתם מהם וכו'. והנה התחלת גלגולם היה בדור המבול, ולהיותם משורש המר ההוא, שיצאו ע"י השחתת זרע של אדם הראשון, לכן היו מורדים וכופרים בהש"ת, ועיקר חטאם היה וכו' אח"כ נתגלגלו פעם ב' בדור הפלגה, וגם הם הרעו כאבותם וכו', אחר כך נתגלגלו פעם שלישית באנשי סדום, ולכן נאמר בהם ואנשי סדום רעים וחטאים לד' מאוד וכו', ואז חזרו להתגלגל פעם רביעי במצרים, בבני ישראל שהיו נולדים אז בדור הגלות ההוא, ואז התחילו ליתקן, והיו מתבררים והולכים בגלות מצרים עד שיצאו ישראל ממצרים, עכ"ל.

ונמצא לפי דרכינו, דבזה שמשה דיבר אל כל ישראל דברי כבושין, תיקן ממילא מה שלא תיקן נח, כי בני ישראל שיצאו ממצרים היו גלגולי נשמות דור המבול, ומשה הי' גלגול נשמת נח, ובזה תיקן את מה שלא הוכיח נח את בני דורו, ודו"ק.

וע"כ יתייחסו שפיר דיבוריו של משה לתקן נשמות ישראל, על חשבונם של נח כיון שנשמתם משורש אחד, וע"י שהוכיח משה את ישראל תיקן ממילא את נשמתו הקודמת שהיתה בנח.

והו"ק מצערו ליה טובא, הוה קא בעי ר' מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו אמרה ליה ברוריא דביתוהו מאי דעתך משום דכתב (תהלים ק"ד) יתמו חטאים, מי כתיב חוטאים חטאים כתיב. ועוד שפיל לטיפיה דקרא, ורשעים עוד אינם כיון דיתמו חטאים ורשעים עוד אינם, אלא בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה ורשעים עוד אינם, בעי רחמי עלויהו והדרו בתשובה, ע"כ.

ולפי"ז י"ל דמר אמר חדא ומר אמר חדא ולא פליגי, דיתפלל עליהם שיחזרו בתשובה, ובזה ג"כ יכול לקיים חלק ממצות תוכחה, ודו"ק.

ודבר זה מצינו במשה רבינו ע"ה, שמסר נפשו בתפילה להשי"ת ואמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, וכמו שהבאנו בפנים בשם האריז"ל דמשה היה נשמת נח, ובזה שאמר מחני נא תיקן את מה שנאמר אצל נח וימח את כל היקום, על שלא הוכיח נח את בני דורו, ודו"ק. המשך בעלון הבא

ועפ"ז יתבאר לן ג"כ סמיכות הכתובים, דבסוף פרשת בראשית נאמר ונח מצא חן בעיני ה'. דלכאורה איך מצא חן בעיני ה', הלא הי צריך להוכיח את בני דורו ולא הוכיחם כראוי, על זה בא הכתוב בריש בפרשתו כמתרץ ואומר "אלה" תולדות נח, דבזה שהוכיח משה את ישראל, כאמור "אלה" הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל, בזה ממילא נחשבו לתולדות נח ג"כ, וזהו גרם ממילא "צדיק תמים היה בדורותיו", שהיתה עליה גם לדורו של נח, שנתקנו כולם באותו הדור שיצא ממצרים, ע"י שמשוה הוכיחם והדריכם בדרך התורה.

ומוכן ממילא מדוע אמר הכתוב "בדורותיו" לשון רבים (ולא אמר בדורו - קושיא ו'). דע"י שמשוה תיקן את בני דורו, תיקן בזה ג"כ את דורו של נח, ועי"ז נתתקן ג"כ דור הפלגה כדברי האריז"ל דנתגלגלו בדור אחר דור עד שיצאו מכור הברזל ממצרים, עיי"ש באריכות.

בואו והתחברו לרבי שמעון בר יוחאי זי"ע: היום הוא יומא דהילולא של קדוש ה' המקובל האלוקי רבי מרדכי שרעבי זי"ע, ומן הראוי ללמוד מדרכיו אשר זרז את כל היהודים ללמוד זוהר הקדוש בכל יום. ומכוחו התעוררנו להבין ערכה של שעה, בלימוד התורה הקדושה ובפרט בלימוד זוהר הקדוש, עד שזכינו להוציא לאור ספר בשם ערכה של שעה, המחולק עתה בחינם לקהל הקדוש.

רבנותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החל, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") - זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין". ואמר רבנו מרדכי שרעבי זי"ע: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החל". ופסק הגה"ק הפך החיים (קני"ה סקי"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקב"ה כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חז"ל ודלוגו עלי אהבה, עכ"ל.

וכבר דבר בקדשו מהר"ש בונגלו זי"ע מאור עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והובא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סקי"ב), וז"ל: ה"כסא מלך" (תקון מ"א): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד

הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' פתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חיוב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארץ גלותא כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלו, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא יעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאולה.

ומרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), פתב וזה לשונו: פתבו המקבלים ז"ל: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אסף פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עכ"ל. ובאורו: על פי מאמר חז"ל, דיומו של הקב"ה אסף שנים, שנאמר כי אסף שנים בעיניך כיום אתמול וגו' - ושבת קודש היא מעין עולם הבא - זאת אומרת, כיומו של הקב"ה. אם כן בשבת קודש הכל בערך של יומו של השני"ת ויתעלה, אשר על כן, כל פעלה קדושה בשבת קודש, עולה אסף גדות, לערך ימי החול. (מצא חן במדבר).

העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זי"ע: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אסף שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי שזכה לתקן כל השית אלפין ימי הבריאה וכל העולם מתעלה על דל. ובנוסף על כך חידושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אסף, יוצא שפאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י - "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואיתא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הריח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה בריח (עיי"ש), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל לימוד זוהר הקדוש שעה בשבת שווה מאה מליון שנה תורה!!!! וישנה אחת כ' 28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה אתה משמח את הקדוש ברוך הוא ומקיים את הפסוק "ועתה יגדל נא כ"ח ה"י".

הנני להודות לה' יתברך שהפעם הזאת אני אומר דרשה לאנשים צדיקים כאלו שזכו לשמוע תורה מפי הקדוש ברוך הוא ורגליהם עמדו על הר סיני, אשר לא כל אחד זוכה לתואר הזה, כפי שנראה תיכף את דברי הזוהר הקדוש. כן רבותי! מי שבא לכאן הוא רוצה לשמוע דבר ה' ואוהב ללמוד זוהר הקדוש, ועליו קורא הזוהר הקדוש: אינון דהו קיימי בטורא דסיני.

הוא דְּכְתִיב (שמות ב) וַיֵּן כַּה וְכָה וַיֵּרָא כִי אֵין אֵישׁ. וּמִשָּׁה אֵיהוּ בְדִיוֹקְנִיהָ מִמֶּשׁ דְּאִתְמַר בֵּיהּ "לא מִצָּא עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ".

[ביאור: וְלָכֵן מִשָּׁה לֹא מַתּ, וְהוּא נִקְרָא אָדָם, וּבְגִלְלוּ נָאֻמְר בְּגִלוֹת הָאֶתְרוּנָה וְלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר, אֶלָּא כְּלָם כְּנַגְדּוֹ. וְכֵן נָאֻמְר בְּעִמּוּד הָאֶמְצָעֵי וְלְאָדָם לֹא מִצָּא עֶזֶר שְׂיֹצִיא שְׂכִינְהָ מִהַגְּלוּת. זֶהוּ שְׂכִתּוּב (שמות ב) וַיֵּן כַּה וְכָה וַיֵּרָא כִי אֵין אֵישׁ. וּמִשָּׁה הוּא בְּדָמוֹתוֹ מִמֶּשׁ, שְׁנַאֻמְר בּוֹ לֹא מִצָּא עֶזֶר כְּנַגְדּוֹ].

וביאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר, שהבחינה של משה רבינו אינה זוה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כולם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתיקון השכינה. ונאמר בו, ולאדם לא מצא עזר כנגדו, פירוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזור לעזיר אנפיו, להוציא את שכינתו מן הגלות.

ובזוהר פרשת בהעלותך (חלק ג דף קנב:), כתב: ואינון ערב רב רשיעיא, וכו', הדא הוא דכתיב, (זכריה יג ט) וצרפתים כצרוף את הכסף, והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. והמשכילים יבינו (דניאל ט) אינון מארי קבלה, [ביאור: ומה שכתוב בדניאל והמשכילים יבינו, אל הם בעלי הקבלה העוסקים בסודות התורה וכן לומדי הזוהר הקדוש] דאתמר בהון (שם פסוק א) והמשפילים יזיהירו כזהר הרקיע. אליו אינון דקא משתדליו בזהר דא, דאקרי ספר הזהר [ביאור: אלו הם שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר. הן הלומדים בעצמם ובודאי המזכים לאחרים שילמדו], דאיהו כתיבת נח [ביאור: שהזוהר הקדוש נקרא תיבת נח שמציל מכל הפרעניות וכמו שבתיבת נח רק מי שהאמין ניצל, כך רק מי שיאמין וילמד את הזוהר"ק ניצל].

המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחציקרא זצוקלה"ה (בספרו גנני המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו ותברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. והרב פתייה זי"ע אומר בשם רבי חיים וויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: ואם לא עשה פן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתייה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.

ואמר הרבי מקאמארנא בספרו היכל הברכה: - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה

וזה לשון הזוהר בפרשת בהעלותך (דף קנב): חכמינו עבדי דמלכא עלאה, [החכמים שהם עבדים של מלך העליון], אינון דקיימו בטורא דסיני, [אותם שעמדו על הר סיני], לא מסתכלי אלא בנשמתא, דאיהי עקרא דכלא אורייתא ממש וכו' [אינם מסתכלים אלא בנשמת התורה שהיא עיקר כל התורה ממש, כלומר שיעודים שבסיפורים וגם בגופי התורה יש פנימיות, שהם רזי התורה והכוונות שצריך לכוון בכל מצוה ומצוה]. עד כאן לשונו. [ונכתב בצדו, אומר מעתיק: משמע אותם שאינם לומדים סודות התורה, לא עמדו על הר סיני]. ולזמנא דאתי, זמינון לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא. [ולעתיד לבוא הם עתידים להסתכל ולהתבונן בנשמה של הנשמה של התורה, כי אחר תחיית המתים עתיד הקדוש ברוך הוא לדרוש תורה חדשה בסודות נעלמים, מה שאי אפשר בזמן הזה לידע מהותה]. (הביאור מהפירוש מתוך מדבש).

וכך כתב הרב המקבל האלקי הגאון הצדיק רבי יהודה פתייה (יאודה משה ישועה פתייה) זכר צדיק לברכה, אשר הרשב"י זי"ע התגלה [בחלוט לרבי אברהם עזר זי"ע] וזרז ובקש שידיפס את ספרו יין הרקח שעל האדרות הקדושות. וזה לשונו: ונראה לי בבאור פונתו כי בתחלה כשאיצאו ישראל לקראת האלקים היו מתנצבים בתחתית הקרן ואחר כך נאמר: "ויראה העם ויגעו ויעמדו מרחוק", כי היו יראים פן תאכלם האש הגדולה הזאת וימותו. והיה מקצת מהעם שהיה ששים ושמיחים לקראת השכינה ולא רצו לזוז ממקומם הראשון לעמד מרחוק אפילו אם ימותו ממש, ועליהם הוא מה שכתוב בזהר הנזכר "אינון דקיימו בטורא דסיני", כלומר ולא נעו ויעמדו מרחוק אלא עמדו בטורא דסיני מתחלה ועד סוף, ולכן הם זוכים לחכמת האמת. ואותן הנשמות אשר נעו עם העם ויעמדו מרחוק פן הם עושים גם עתה שנסים ועומדים מרחוק לחכמת האמת, מיראתם פן תאכלם האש הגדולה הזאת.

והרבי מקאמארנא אמר: יש הרבה שוטים שבורחים מללמד רזין של מרן האר"י וספר הזוהר, אשר הם חיינו, ולו עמי שומע לי, בעקבות משיחא אשר הרע והמינות גובר, היו שוקדים כל ימיהם ללמוד ספר הזוהר וכתבי האר"י ז"ל, בלול עם חסידות של מרן הבעש"ט והיו מבטלים כל גזרות רעות... ולו עמי שומע לי, בדור הרע הזה שהמינות גובר, היו למדים עם תינוק פן תשע שנים ספר הזוהר ותיקונים ולהגות בה, והיה יראתו קודמת לחכמתו ויתקיים.

וכתוב בזוהר (בראשית כ"ח ע"ב): ובגין דא משה לא מית ואלא אסתרי איהו. ובגנינה אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמוא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא הדא

לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין, וצוחין פה ככלבין דאמרין הב הב, הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא לשכינתא. ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, עכ"ל. (היכל הברכה קומרנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

וכתב האור החיים הקדוש (פי' בחקתי כ"ו י"ב) דרק לימוד תורה לשמה מציל מהיצר, ועל תורה לשמה נאמר, תורה מגנא ומצלא.

ובספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה) כתב בארוכה: שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לנו תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (ענין אור הזוהר).

משה רבנו והרשב"י אומרים: כי הזהר הקדוש הוא כמו תבת נח שאלו שילמדו וינצלו מחבלי משיח, והרמח"ל הקדוש אומר לנו: שרק בזה תלוי סוד הצלת עם ישראל בדור האחרון וגאולתו, בכח וסגלת למוד הזהר הקדוש, וזה לשונו הקדוש: בריחת רבי שמעון בר יוחאי עשתה ענין התבה, וכלנו נברח להתבה הזאת וננצל.

וכבר גילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובלמוד זה תלויים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." ו"תורת הסוד מה היא עליה"? [ספר הרש"ש עמ' 158], מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבון, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!..." והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. יקרו והקדישו מזמנכם בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו - ברוחניות ובגשמיות.

המצב בארץ ישראל (ובעולם כולו) מעורר דאגה, והלב נקרע וכל עין תזל ותדמע מגדל הצרות הפרטיות והכלליות רח"ל. וידוע מאמרי חז"ל מיום שחרב בית המקדש אין לך יום שקללתו מרבה מחברו, וכל הישוב עומד בסכנה נוראה רח"ל "ככבשה אחת שעומדת בין שבעים זאבים (שבעים אמות). וכמדמה שכבר הגענו למאמר דוד המלך ע"ה "למה רגשו גוים" וגו'. והאמות מצחצחות החרבות, ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולקוות לסכתה לראשי ביום נשק (תהילים פרק קמ), וכמו שאמרו בירושלמי

(במות ע"ח ע"א) דבר אחר ביום נשק. זה נשקו של גוג.

אך יש לנו עצה אחת ועוצה "לימוד תורה לשמה", ולמוד הזוה"ק בשמחה, אשר בכחו לעצור כל פרענות ולהשפיע כל הברכות ברוחניות ובגשמיות, וכידוע תקנת הרמח"ל זי"ע ללמוד הזוה"ק ברציפות - שמציל מן הפרענות - ומביא הגאולה (ענין ספר אור הזוהר פ"ה, וכן הובא בספר "תורתו מגן לנו").

וליהו ידוע שכל המסימים את ספר הזהר הקדוש בבחינת "כנישתא חדא" (זוה"ק) הם בבחינת "אלף המגן תלוי עליו כל שלטי הגבורים (שיר השירים ד, ד), - עליהם תלוי ועומד הצלת כלל ישראל, "כל שלטי הגבורים" והם שולטים על הגבורות וממתקים אותם, ומיד באה הגאולה בב"א.

ומכאן אנו יוצאים בקריאה נרגשת לכבוד מעלת גדולי ישראל, רבנים וראשי ישיבות. וכל אחינו בית ישראל, בכלל. המצפים ומיחלים לישועת ה'.

עורו עורו מבקשי ה', התבוננו וראו תהפוכות עולם, בזמן שבני ישראל מחפשים עצה ותושיה בגלות המר הזה. וכבר האירו עינינו צדיקי ישראל, שבכוח למוד הזהר הקדוש לקרב הגאולה ברחמים.

מרן החפץ חיים זי"ע היה אומר (הובא בספר מאיר עיני ישראל כרך ו' בשם נכדו רבי אברהם הכהן): כל פסגת המעשים הטובים וקיום רצון ה' יתברך הוא, הוא להגיע למדרגת זיכוי הרבים, ובה תבחן מדת התמסרותו של האדם למען כבוד ה' בעולם.

על האדם לדעת כי רצון אבינו שבשמים הוא לזכות את כל בניו בלימוד התורה הקדושה וקיום מצוותיה, ועל ידי זכות הרבים זוכה האדם לסיעתא דשמיא, כמו שאמרו חז"ל (אבות פרק ה' משנה י"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו, וזכות הרבים תלוי בו, עכדה"ק.

מורי ורבותי אחים יקרים, בואו ונתאחד כולנו ונפעל שכל יהודי ויהודי ילמד זוהר הקדוש בכל יום ולארגן בכל בית המדרש וכולל שילמדו זוהר הקדוש, וכל אחד יחלק לכל מקום ספרי התעוררות ללימוד הזוהר הקדוש, ועתה שערי תירוצים ננעלו, וכולם מקיימים בשמחה את רצון השם יתברך - כי אפשר לקבל בחינם את הספרים - הן ספרי התעוררות והן תיקוני זוהר, כאן בישיבה הקדושה, וכן אצלנו בארגון מפעל הזוהר העולמי. 052-7651911.

מי שנותן בחינם ספרי הזוהר יזכה להיות מהיושבים ראשונה במלכות, ומשיח, יצביע עליו בזכות היגעתו.

זיע"א, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוה"ק נצא מן הגלות ברחמים, (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק.

לכן כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום לקרוא מספר דפים מספר הזוה"ק ובפרט בכל יום ויום ללמוד דף אחד לכל הפחות מספר התיקונים להצלחת כלל ישראל ולקירוב הגאולה.

על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תיכף ניגאל, כדאיתא בזוהר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, ב): דבגיניה "וקראתם דרור בארץ", ובזכותיה יתקיים "ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר". וְכָלֵנו כְּאֶחָד נִזְכָּה שְׂיָקִים בְּנוּ נְבוֹאֵת הַרְשָׁבִי "זְכָאָה דְרָא דְהָאֵי אֲתַגְלִיא בֵּיהּ וּבְסוּגֻלְתּוֹ "וּקְרָאתֶם דְרֹר"

ויהי רצון שְׁנִזְכָּה לְהִיּוֹת מִן הַזּוֹכִים הַמְאֲשָׁרִים, שְׁהַמְשִׁיחַ בְּכַבֻּדוֹ וּבְעַצְמוֹ יַעֲיֵד עֲלֵינוּ - "בְּזִכְוֹתֶיךָ הַגִּיעִית". על כן, יהודים יקרים, תנו למוד ותפרסמו את הזוהר ודפי הזוהר, תיקון מ"ג תיקון מ"ח וכל ספרי הזוהר לְשֵׁם שְׂמִים, נְטִי שמעוניין לחלק סט של ספרי הזוהר סט שכר ועונש ועוד, בעירו לכל הישיבות ובתי כנסת: [0527-651911] הַקְרִיבוּ מִדְּקוֹתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׂכִּינָה הַקְדוּשָׁה, לְעִשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגַרְם לְפָדוֹת נַפְשֵׁנוּ, וְלַמְדוֹ בְּכָל יוֹם זוהר הקדוש וְכֵן גַּלְף גַּלְפוֹנוֹ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל אֶת אֹר פְּנֵי מַלְאָךְ הַמְּשִׁיחַ. ויהי רצון שיקויים בנו בקרוב, "ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים, במהרה בימינו אמן.

על כן את אחי אנוכי מבקש בואו לעזרת ה' בגיבורים והחלש יאמר גיבור אני, וצריכים מתנדבים באומץ רוח ובעזות דקדושה לחלק ספרים על הזוהר הקדוש בכל האוטובוסים וברכבות ובכל מקומות העבודה שלכל יהודי יהיה חלק בזוהר הקדוש, עד ש"ומלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

אנחנו צריכים לייחד מחשבתנו לאדון כל, ולאחד את כל הכוחות ולאחד את כל כלל ישראל, כי רק על ידי לימוד הזוהר הקדוש ניגאל, וכדברי כל הצדיקים גדולי הדורות, דכל סגולת הגאולה תלויה בלימוד הזוהר הקדוש, דוקא בו ולא בזולתו. ובפרט בדורנו שירדו לעולם נשמות דור המבול ודור ההפלה, והערב רב הם עצמם המבול השוטף את העולם (כדאיתא בתיקוני זוהר תיקון כ"א דף נ"ה, א', ובביאור הגר"א, וכן ב"מתוק מדבש", עיין שם ותרווה צמאך) מוכרחים לעשות מסירות נפש למען השכינה הקדושה לתמכה ולסעדה, וכמו משה רבינו ע"ה שמסר עצמו על כלל ישראל ואמר "אם אין מחני נא" (ועיין בתיקוני זהר שם), ובכל יום כל יהודי אומר קריאת שמע פעמיים ביום (ולדעת האר"י ארבע פעמים ביום) ומוסר עצמו למען שמו באהבה ומקבל על עצמו ארבע מיתות בית דין, ובודאי צריך להוכיח שמתכוון באמת, וכמו שאמר הגאון הקדוש רבי ישראל סלנטר זי"ע שאדם ממליך את השם יתברך על שבעה רקיעים והארץ, על ארבע רוחות העולם, ממש על כל העולם כולו - ורק על עצמו שוכח להמליך את ה' יתברך שזה העיקר.

על כן בוודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלוהי רבי שמעון בר יוחאי

הגה"צ רבני העדה החרדית פסקו, [תשס"ב-תשס"ד] לְקַבֵּעַ שְׁעוֹר קְבוּעַ בַּסֵּפֶר הַזֶּה, עִמּוּד אֶחָד בְּכָל יוֹם, שֶׁהוּא כְּתוּרִים בְּפָנֵי הַפְּרָעָנוֹת לְבִטֵּל גְּזֵרוֹת קִשּׁוֹת וְחֻלְאִים רָעִים, וְלַהֲשִׁיעַ שְׂפַע קֹדֶשׁ בְּרָכָה רַבָּה רְפוּאוֹת וְיִשׁוּעוֹת עַד בְּלִי דַי.

הגה"צ הַבְּרִי בֵּית דִּין צְדֵק הָעֵדָה הַחַרְדִּית, וְעוֹד: הַגָּאֹב"ד רַבֵּי מֹשֶׁה אַרְיֵה פְרִינְד, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל מֹשֶׁה דוֹשִׁינְסְקִיא, רַבֵּי יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב פִּישֶׁר, רַבֵּי בְּנֵימִין רַאבִּינְאוֹוִיטְש, רַבֵּי מַאִיר בְּרַאנְדְסְדָרְפֶּער, רַבֵּי מֹשֶׁה הַלְבַּרְשְׁטַאם, רַבֵּי יְחִיאֵל פִּישֶׁל אֵיזֶנְבַּאד, רַבֵּי דְנִיאֵל פְּרִיש, זִיעוּכִי"א - וְלַהֲבָדִיל בֵּין חַיִּים לְחַיִּים הַגְה"צ: הַגָּאֹב"ד רַבֵּי יַצְחָק טוֹבִיָּה ווִיִּים גָּאֹב"ד יְרוּשָׁלַיִם, רַבֵּי מֹשֶׁה שְׁטֵרנְבוּךְ, רַאב"ד, רַבֵּי אַבְרָהָם יַצְחָק אוּלְמָן, הַגְה"צ פּוֹסֵק הַדּוֹר רַבֵּי שְׁמוּאֵל הַלּוֹוִי וואַזְנֶער, רַבֵּי יוֹסֵף לִבְרַמָּן, רַבֵּי יַעֲקֹב מַאִיר שְׁכֵטֵר שְׁלִיט"א, וְעוֹד, (אור הזוהר).